

L'enigma del pare del blanc de Banyoles

Matthew Tree, escriptor londinenc que fa més de 40 anys que viu a Catalunya, presenta 'Gairebé tot', en què, partint d'uns dietaris del seu pare, s'enfronta a una inesperada visió del passat

Matthew Tree, a Ona, amb el seu llibre JUANMA RAMOS.

Matthew Tree va néixer a Londres el 1958, ros i blanquet, com el minyonet de la nadala d'Amades. La relació amb el seu pare era tòxica i va buscar refugi en les noies, l'alcohol i l'anarquisme. Va tenir algunes crisis nervioses i va seguir tractaments de psicoteràpia. El 1984, per amor –i per fastigueig–, es va traslladar a Catalunya. Només vuit anys després va ser capaç de publicar la seva primera novel·la escrita en català, Fora de lloc. Fins ara ha publicat tretze títols en català, de diferents gèneres, i sis en anglès, l'últim, Gairebé tot. La història desconeguda del pare, publicat per Columna amb traducció de Jordi Dausà. Aquest és el títol que es va presentar al refugi climàtic que és la llibreria Ona, entre altres funcions de contingut cultural i identitari.

Tree, que fa anys que viu a Banyoles –un paisatge emocional que té

el seu pes poètic a l'obra– i és col·laborador d'El Punt Avui i del Catalonia Today, va estar acompanyat per amics com ara Jordi Puntí, Màrius Serra, Lilian Neuman, Enric Gomà, Carme Sansa, Antoni Clapés i la conductora de l'acte, Stefanie Kremser. Ell britànic, ella alemanya, tots dos exòfons –“quan escrius en una llengua diferent de la materna”, va dir Kremser–, simpàtics i amb un català impecable. Sent justos, Kremser encara té més bona pronúncia que Tree.

L'autor va obrir la conversa llegint l'inici del llibre en què queda clar què no és Gairebé tot, ni un passar comptes, ni una autobiografia, ni un homenatge. “Sí que vull resoldre un enigma, perquè això és el que era mon pare.” Tot plegat va començar amb la mort del pare i la troballa de nou diaris –en falta un, s'explica al text–, des que el seu pare, Michael Tree, tenia 17 anys, el 1944, fins al 1954. Matthew Tree se'ls va endur a Banyoles, amb les tres novel·les que el seu pare va publicar. Va trigar quatre anys a decidir-se a llegir-los. El que hi va descobrir sobre el pare i els efectes retroactius que ha tingut sobre ell mateix –“Aquest llibre m'ha alliberat”–, és el que explica aquest llibre, molt recomanable. Ho diem amb coneixement de causa perquè va sortir fa setmanes i l'hem llegit abans de la presentació.

I com era, el pare de l'autor? “Profundament religiós, anglicà extrem; com que era jove tenia desitjos sexuals que reprimia, tot i anar amb noies; en canvi, era socialista i objector de consciència, una posició molt complicada en aquella època; no era racista, ni antisemita, ni homòfob”, i per tot plegat sempre va tenir un caràcter arrogant i alhora insegur, depressiu i obsessiu, regat amb alcohol.

“Al llibre hi ha extractes dels diaris, records personals meus, documentació sobre l'època i el present de Banyoles”, va explicar Tree. “No m'has deixat res per dir!”, es va queixar amb bon humor Kremser. I va anar desfullant preguntes sobre l'obra, algunes combinades amb unes memòries que Matthew Tree va publicar el 2004. “Penso que l'obra té tres potes: el descobriment del pare, el retrat de l'Anglaterra de la Segona Guerra

Mundial i reflexions sobre el fet d'escriure", va opinar Kremser.

Aquesta obra encara no ha estat publicada en l'anglès original. "No sé si vull que la meva família anglesa el pugui llegir...", va confessar Tree, i hi va afegir que la traducció de Dausà va anar molt bé. "Ell és novel·lista i m'agrada el que escriu; ho vam anar parlant sobre la marxa i ens vam posar d'acord en... gairebé tot", va cloure Tree, amb la finezza de l'humor anglès.

Publicat a:

-El Punt Avui. El Punt Avui 07-07-2026, Pàgina 13

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2656548-l-enigma-del-pare-del-blanc-de-banyoles.html>